

Tống Biệt Hành

Đưa người ta không đưa qua sông
Sao nghe tiếng sóng ở trong lòng?
Bóng chiều không thắm không vàng vọt
Sao đầy hoàng hôn trong mắt trong?

Đưa người ta chỉ đưa người ấy
Một già gia đình, một đứng dừng.
Ly khách! Ly khách! Con đường nhỏ
Chí lớn không về, bàn tay không
Thì không bao giờ nói trở lại
Ba năm mẹ già cũng đừng mong.

Ta biết người buồn chiều hôm trước
Bây giờ mùa hạ sen nở nốt
Một chị, hai chị cũng như sen
Khuyên nốt em trai giòng lệ sót

Ta biết người buồn sáng hôm nay
Trời chưa vào thu tươi lắm thay
Em nhỏ thơ ngây đôi mắt ướt
Gói tròn thương tiếc chiếc khăn tay..

Người đi? Ừ nhỉ, người đi thật
Mẹ! thà coi như chiếc lá bay
Chị! thà coi như là hạt bụi
Em! ừ xem như hơi rượu cay...(6)

Thâm Tâm

Vài hàng tóm lược về Thâm Tâm và vị trí bài thơ "Tống Biệt Hành" trong văn học sử Việt Nam:

1. Thâm Tâm tên thật là Nguyễn Tuấn Trình (1917-1950), hưởng dương 33 tuổi.
2. Ngoài thơ, Thâm Tâm còn có tài vẽ tranh, viết truyện, soạn kịch,...
3. Bài "Tống Biệt Hành" đăng trong Tiểu Thuyết Thứ Bảy, được sáng tác vào khoảng 1940, tức là lúc Ông mới 23 tuổi.
4. Năm 1941, bài thơ này là bài duy nhất được Hoài Thanh & Hoài Chân chọn in trong "Thi Nhân Việt Nam".
5. Vào những năm 60, trong bộ "Việt Nam Thi Nhân Tiền Chiến", Nguyễn Tấn Long & Nguyễn Hữu Trọng lại nhắc đến "Tống Biệt Hành" với những cái mới lạ của ý thơ và những biến chuyển tâm hồn của người thi sĩ trẻ tuổi tài ba này.
6. Đã có nhiều tác giả viết về Thâm Tâm và "Tống Biệt Hành" để ca ngợi người thi sĩ đoản mệnh của thế hệ 30-40 này, xin được miễn nhắc đến vì khuôn khổ của một trang báo mạng.

Tuy nhiên một sự kiện có mấy quý vị đưa ra mà cho đến giờ này vẫn chưa được sáng tỏ là bài Tống Biệt Hành còn có một đoạn cuối cùng như sau (?):

**"Mây thu đầu núi giá lên trắng
Cơn lạnh chiều nao đổ bóng thẫm
Ly khách ven trời nghe muốn khóc
Tiếng đời xô động tiếng hờn căm" (?)**

Trân trọng,
Lê-Thụy-Chi

www.vietnamvanhien.net